

Durme meu neno,
durme meu neno,
no santo colo da túa nai.
e despois cando desperte
diste sono ¡ai de min!
sentirán grandes angustias
polo moito que vou a sufrir.

Hai que roelo,
hai que roleo e cantar.

Hei ir a seitura a Lugo
e hei de levar a morena,
de día sego nas pallas
i a noite durmo con ela.

Xa fun a Marín
e as pernas che vin
e aquel bicho bravo
botábase a míñ.

O cura e maila criada
foron sachar os melós
e como lle estaban duros
botáronse á bofetós.

Trailarala...

O cura e maila criada
ordenaron de cocer
tiñan a leña no monte
a fariña por moer.

Miña sogra morreu onte
e enterreina no palleiro
e deixeille un brazo fóra
para que tocase o pandeiro.

VI 1457

Miña sogra morreu onte
i eu por ela non chorei
chorareille polo fillo
se lle vai servir ó rei.

VI 359b

[Nós de aquí e vos dalá]
somos tantos como vós
nos rillámolo carneiro
i as cornas sonvos pra vós.

Nós de aquí e vos dalá
somos tantos como vós
nos comémolo carneiro
i as cornas sonvos pra vós.

V 135bis

Non te vaias, non te vayas
que teño que che decir
que anque non che diga nada
levas de que presumir.

Una noite no muíño
unha noite non é nada
o dormir ca muiñeira
eso sí que moiñada.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudios das
identidades